

[Oluf Pedersen.]

svarlige Magten over Kronekursen. Og Punkt 3 og Punkt 4 maa jeg afvise, fordi det er Staten uvedkommende Formaal, man her tager op.

Jeg skal slutte med under Hensyn til, at den Politik, man her vil gaa ind i, maa anses for at være meget farlig med Hensyn til Opretholdelsen af Stabilitet i Pengevæsenet, at spørge den højtærede Handelsminister, om Ministeriet vil være villigt til at gaa ind i en Politik, der tilsigter at skabe Stabilitet i Pengeforholdene og tilsigter at fastholde et bestemt Prisniveau, om man vil gaa ind i en Politik af en saadan Art, at vi ikke behøver at frygte de Følger, som dette Lovforslag kan faa. Ganske vist maa jeg indrømme, at hvis man vil gaa ind i en Politik, som skal sikre Stabilitet, kommer man muligvis til at undlade at gennemføre et Lovforslag som dette i Praksis; men det staar for mig som vigtigt, at man prøver paa at gøre Pengevæsenet stabilt, og at man ophører med Foranstaltninger, der kan føre til Falskmøntneri, thi jeg tror, at disse i det lange Løb vil hævne sig, vil skade Samfundet. Vi har fremsat Lovforslag her i dette Ting, som er langt mere overskuelige end det foreliggende Lovforslag, og jeg synes, der kan være Grund til at prøve paa at gaa de Veje, man kan overse, fremfor at springe ud i det uvisse, saaledes som man gør det ved Vedtagelsen af det Lovforslag, der her foreligger.

Aksel Larsen: Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) var af den Formening — det udtalte han i hvert Fald —, at det foreliggende Lovforslag vilde blive hilst med Begejstring, og at dets Gennemførelse vilde blive imødeset med meget store Forventninger af Befolkningen. Det er muligt, at Befolkningen imødeser disse Foranstaltninger med visse Forventninger; det er jo i det hele taget saadan, at det er lykkedes at faa en stor Del af Befolkningen til at se med Forventning hen til Resultaterne af den Kriselovgivning, som nu gennemføres af de tre Regeringspartier, men naar disse Lovforslag bliver til Lov og begynder at virke, tvivler jeg ikke om, at det meget store Befolkningsflertal vil blive i allerhøjeste Grad skuffet i sine Forventninger, og kun en meget lille Del af Befolkningen vil faa sine Forventninger opfyldt, ja, maaske endogsaa overtruffet.

Det foreliggende Lovforslag er jo ikke Forslag til een Lov, men mindst til tre forskellige Love; men for at gøre det saa

lidt overskueligt som muligt, for at være konsekvent i Gennemførelsen af det Hykleri, der karakteriserer den kapitalistiske Lovgivning, er de blandet sammen i eet Lovforslag. Det første er Forslag til Lov om Inflation, det andet er Forslag til Lov om Støtte til den betrængte Industri og til Bank- og Hypotekkapitalen, og det tredje er Forslag til Lov om en Gave til en Del af Formueejerne.

Det første Formaal skal opnaas ved at sætte Seddelpressen i Gang i et Omfang, om hvilket vi naturligvis her ikke kan have nogen begrundet Mening, da Planer i saa Henseende ubetinget holdes hemmelige, og man indskrænker sig til at give Regeringen den fornødne Fuldmagt til at bestemme, i hvilket Omfang Skatkammerbeviserne skal udstedes. Det fastsættes af Finansministeren efter Forhandling med Ministeren for Handel og Industri og Indenrigsministeren og med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg, men hvor langt man vil gaa i den Retning, er det altsaa for nærværende umuligt at dømme om.

Derimod er det sikkert, at hvis dette Lovforslag ikke gennemføres, holder Kriseforliget ikke. Kronekursen er i Øjeblikket sat lavere, end Kronens Værdi virkelig er; det kræver ganske sikkert betydelige banktekniske Anstrengelser at holde den paa dette lave Niveau, og for at bringe dens indre Værdi i Forhold til den kunstigt sænkede Kronekurs, ogsaa derfor vil man nu have sat Seddelpressen i Gang, saaledes at Kronesænkningen bliver reel, og saaledes at man til enhver Tid kan gaa videre, udnyttende Valutalovens Paragraffer, der løser Kronen fra Guldet.

Den anden Del af Lovforslaget tilsigter, at Krisefonden skal yde Støtte til Kredit- og Hypotekforeninger, til Banker og Sparekasser, til erhvervsdrivende o. s. v., og det vil altsaa sige, at man sikrer sig ikke alene imod, at disse Foretagender kommer i Likviditetsvanskeligheder, men ogsaa imod, at de kommer til at bære noget Tab ved den Henstands-, Moratorie- og anden Lovgivning, der dels er vedtaget og dels vil blive vedtaget af Rigsdagen. Hvis dette Lovforslag bliver gennemført — og jeg gaar ud fra som givet, at det bliver gennemført, det fremgaar tydeligt nok af Forhandlingerne her —, bliver man endvidere bragt i den Situation, at naar der krakker en Bank, naar en Hypotekforening kommer i Vanskeligheder, eller naar et større Industrieforetagende kommer i samme Situation som Burmeister & Wain, bliver det ikke nødvendigt at løbe til Rigsdagen og føre en Kamp